

Cronologia de FMI

1 917 marca l'inici de l'activitat firal a València. Hi van participar 138 expositors d'àmbit estatal i 4 expositors estrangers. Des d'aleshores, la fira s'ha celebrat ininterrompudament llevat de l'any 1921, any del desastre d'Annual, i el període de guerra civil, 1937-1939 i inclús 1940.

Després de 1917, les següents manifestacions firaires van passar a localitzar-se al pati del col·legi de Sant Vicent, i posteriorment foren ampliadetes al col·legi de la Seda.

L'any 1942 s'inauguren les instal·lacions de l'Albereda i més tard el 1969 les actuals instal·lacions al Palau Firal. El 1962 apareixen els certàmens monogràfics amb FEJU, la fira del joguet.

A partir d'ací comença una nova etapa per a la fira valenciana, tant per l'augment de certàmens monogràfics com per la seva importància exterior. De FEJU, naixen les fires FIME, el 1967, que després es convertirà en FIMI, la fira de moda infantil el 1982 i Didastec, 1973, que passarà a denominar-se DIPA, fira de la papereria, l'any 1979. El 1963, FIM, que passarà a SIMMA, el 1971, FIMMA en 1974 i finalment FIMMA Maderalia, fira de maquinària per a la fusta i la indústria del moble, el 1980. El 1965 es crea Cevider, que el 1983 es converteix en Cevisama, fira del vidre, ceràmica, marbre, sanejaments i d'altres. El 1966 apareix FIAM, fira de

La Fira suposa el manteniment de 10.000 llacs de treball.

joieria, llànties i art en metall. El 1970, Textil Hogar. Iberflora, el 1972. Expocarne i Maicop, fira de confiteria, panificadores i indústries afins, el 1977. El 1982 naix el Saló Internacional de la Música, que passarà a denominar-se Intermusic el 1987... Expo-Farmacia, Mundo Belleza i Droguexpo es creen l'any 1983. Interrarte, Anticuarios, Euroagro i Induferias, la fira d'atraccions de fires, parcs infantils, maquinàries per a jocs d'atzar, el 1984. Gelat, el 1986 i les últimes el 1987, Expofrio i Event, la fira de cosmètica i perruqueria.

La principal característica d'aquests certàmens monogràfics internacionals és la seua orientació cap als mercats exteriors. Sectors promoguts a València com ceràmica, joguets, joieria, mobles, agricultura, música i d'altres, són pioners i líders de vendes a l'exterior i forts creadors de riquesa. D'aquesta manera s'explica que el País Valencià tinga la millor taxa estatal de cobertura en la relació export/import, amb el 168%. Aquesta dada explica el gran pes específic que tenen les exportacions valencianes en el conjunt de l'Estat espanyol. □

Tots aquests diners es van distribuir, bàsicament, entre els professionals i les empreses del sector de serveis.

Per acabar, no podem oblidar els visitants catalogats als controls d'entrada al Palau Firal com a «públic en general», i els compradors valencians. La xifra d'aquests es va situar l'any 1987 al voltant dels 500.000. Tots es van haver de desplaçar forçosament fins a la fira i segurament hi van realitzar alguna mena de compra. També és pràcticament segur que hi van consumir alguna beguda o aliment. En base a totes aquestes circumstàncies, s'estima que la despesa realitzada per terme mitjà i per persona va ser de 2.000 a 2.500 pessetes, tenint en compte que aquest grup sol passar el dia sencer a la fira. D'aquesta manera, resulta que el total de diners que es van mobilitzar al voltant de l'activitat firal va superar els 1.250 milions de pessetes. □

ELS EMPRESARIS VOLEN UNA INSTITUCIÓ AMB MÉS I MILLORS SERVEIS

Fira, ciutat i serveis

La manca d'infraestructura hotelera i la deficient xarxa de comunicacions són els principals «handicaps» que els empresaris valencians detecten en la Fira.

Tona Català

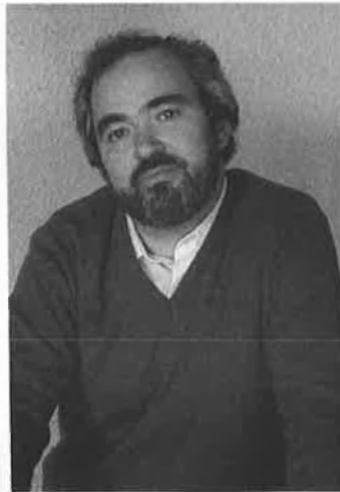
No hi ha dubte, els principals beneficiaris de la Fira Mostrari Internacional de València són els empresaris valencians. Uns quants representants d'aquest important col·lectiu han parlat per a EL TEMPS i han donat el seu parer sobre la importància econòmica de la fira, les mancances a nivell de serveix que pateix, i la prolife-

ració de fires durant els últims anys a diferents ciutats de l'Estat espanyol.

Vicent Martínez, de Punt Mobles: «A nivell comercial, la Fira de València resulta un esdeveniment positiu. Resulta una plataforma molt útil per a entrar en contacte amb el teu públic potencial, consumidor. El fet que hi haja d'una fira que agrupe el mateix sector pot arribar a confondre l'expositor i el comprador; de tota manera,

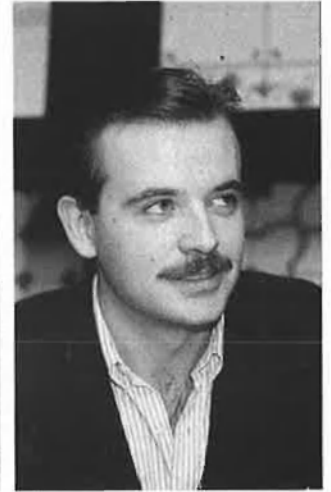
Joan Ros

José Juste

José Climent

Vicent Garcia.

a nivell d'empresa, cal tenir clar quines són les fires que ofereixen un servei més complet i quina repercussió tenen en el comprador, o siga, a quines fires acudeixen els compradors i compren. El problema més greu que té la fira valenciana és la manca d'infraestructura hotelera. A València ciutat la demanda és major que l'oferta i els hotels se n'aprofiten».

José Climent, de Torrent Industrial: «En termes generals, la fira beneficia els empresaris. La nostra firma, concretament, quan arriba a la fira ja

ha efectuat totes les seves vendes. En qualsevol cas, no deixa de tenir importància participar-hi donat el gran nombre de magatzemistes que hi acudeixen.

Ara hi ha una gran competència firal entre València, Madrid i Barcelona i els clients solen repartir-se en les tres fires segons el seu potencial econòmic. És, sobretot, una batalla de forces, la Fira de València té més tradició i, al mateix temps, una infraestructura més dolenta. Quan hi ha una oferta variada i es pot elegir, és obvi que els empresaris i els compradors trien

Madrid o Barcelona per qüestions de serveis, hotels, espectacles... etc.

Personalment, tinc la impressió que la Fira de València no està oferint res especial als clients. Sembla que es troben molt més ocupats per les qüestions polítiques que no per la gestió. Es fa cada dia més imprescindible una negociació amb la Cambra de Comerç, que s'augmente el nombre d'hotels i d'espectacles».

Vicent Garcia, d'Adex, S. L.: «La Fira de València és molt interessant, fonamentalment perquè és una fira

Els 71 anys de FMI-València

Ramon Cerdà Garrido*

Fa uns dies, vaig haver d'escriure sobre l'antiguitat de les fires espanyoles, a conseqüència de la presumció llançada als quatre vents per la FOIM de Barcelona sobre la seua existència centenària. M'hi vaig veure obligat, perquè no es bo provocar la confusió dels ciutadans. Ni la Ciutat Comtal duu un segle organitzant certàmens, ni existeix a l'Estat espanyol cap institució que ho faja fet.

La FOIM de Barcelona intenta adjudicar-se la realització, el segle passat, d'una Exposició Universal, de la mateixa manera que Sevilla la durà a terme el 1992. No és just que es recolzen en aquest fet, igual que no ho seria que València fera referència a l'Exposició Regional de 1883 per a pregonar l'experiència de més de cent anys de fires.

La Fira Mostrari Internacional de València va nàixer l'any 1917 i es va avançar a totes les futures necessitats

que durien a la constitució de les institucions posteriors. La FOIM de Barcelona, l'actual, la de sempre, va nàixer l'any 1929. Per tant, és posterior en el temps, és la segona de les fires de mostres de l'Estat espanyol.

La Fira de València, el 1925, va ser una de les institucions que van fundar la Unió de Fires Internacionals (UFI), uns anys més tard s'hi van unir altres fires d'àmbit estatal: Barcelona l'any 1932, Bilbao i Elda el 1968, Saragossa el 1971, etc.

València va celebrar el seu aniversari l'any 1987 i no va llançar campanes al vol. Ens vam dedicar, això sí, a construir un pavelló nou de 44.000 metres quadrats que, units als ja existents, dona una resposta digna a l'esforç d'expositors i visitants. I continuarem fent més coses. No per aniversaris, sinó per vocació.

Per finalitzar, una reflexió. Els anys d'antiguitat no tenen cap signifi-

ficació per ells mateixos. La filosofia de serveis als interessos econòmics que se'ns confien és l'únic que permet que, en el 71 aniversari de la seua fundació, continuem sent una fira jove. □

*President de la Fira Mostrari Internacional

d'ací. Nosaltres hi exposem des de fa deu anys, sobretot pels clients i per presentar els nous dissenys de la temporada, és una mena d'estímul, una qüestió d'imatge perquè les vendes ja s'han efectuat amb anterioritat. No obstant, el 70% dels nostres clients hi passen tots els anys religiosament, només per veure el producte als estands.

Un fet que considere fonamental per al bon funcionament de les fires és que se'n potencie una només i no permetre que se'n realitzen moltes de la mateixa temàtica, com ha passat fins ara. I el més important de tot és evolucionar, crear noves infraestructures hoteleres, en fi, aconseguir que allò que envolta la Fira siga molt més agradable».

Josep Juste, d'Andreu World, SA: «En la meua opinió, les fires més importants es desenrotllen a Milà, París, Colònia i València.

Un tema important és que la Fira del Moble de València se celebra un dia després que la de Milà i això fa que els expositors es desplacen d'una fira a l'altra sense massa complicacions. En canvi, a la Fira de Madrid no acudeix ningú, entre altres coses perquè no té, malgrat les inversions que s'han realitzat per potenciar-la, ni prestigi ni entitat.

Quant al tema de la manca d'hotels que pateix València, pense que s'està exagerant massa. Hem de ser conscients que València no és una ciutat turística i que només hi ha una veritable demanda hotelera per falles i les fires».

Joan Josep Ros Marín, de Manterol S. A, president de Textilhogar-88: «El paper que té la fira és fonamental i necessari, i parle no sols com a president d'una d'elles sinó com a expositor. Els certàmens naixen de sectors productius amb una vocació exterior, per això, l'èxit de fires com la de València o Barcelona, ara han aparegut a l'Estat espanyol una sèrie de ciutats preocupades per fer fires, un exemple n'és Madrid. Aquesta fira compta amb molts mitjans i subvencions però és una fira completament artificial, té un edifici firal grandios però no té un volum de vendes destacable ni un nombre d'expositors massa elevat.

El problema més greu que pateix la Fira de València és el de les comunicacions. Entrar i eixir de la fira costa més d'una hora, en aquest sentit l'ajuntament de la ciutat i la Generalitat haurien de prendre les mesures escaients accelerant la posada en funcionament del *by-pass*, incrementant el servei d'autobusos... □

matrícula oberta

C U R S
88-89

CAROLINES

una escola diferent

POTS MATRICULAR AL TEU FILL/A PER AL PROPER CURS A PARTIR DELS DOS ANYS

AP. CORREUS, 61. PICASSENT. Telèfon 123 29 00